

می دهیم؟ با ترک اتاق به هزار دلیل مختلف او احساس می کرد که ماهیت همه چیز پیش رویش است و در کارش آنها را به کار می گرفت. او همه لحظات زندگی از لحظات پر محتوا تا لحظه های پر جو، را می بلعید. با آن زندگی می کرد، آنها را تحلیل می کرد و سپس اجازه می داد تا از زندگیش خارج شوند. من همیشه در جست و جوی راز او بودم، تا بینم آیا حقهای در کار اوست، اما هیچ حقهای در کار نبود. یک درخشش، بی پرواپی و سخت سری خاصی بود.

جان بالیستری یک هنرمند سرامیک و از استادان دانشگاه بولینگ گرین ایالت او هیو در امریکا است. پیتر ولکاس در شانزدهم فوریه سال ۲۰۰۲، دارفانی را وداع گفت.

ادوارد آبی

نویسنده: شارون براؤن

مقالات و رمان‌های ادوارد آبی موقعیت او را به عنوان رهبر طرفداران محیط زیست امریکا در اوخر دهه ۱۹۶۰ تا ۱۹۸۰، کاملاً حفظ کرده بود. دیدگاه غیر سنتی او، شیوه زندگی افراطی او، و زبان انقلابی اش، فرقه‌ای را به وجود آورده بود که پیروان آن به توسط کتاب‌های آبی دیدگاه‌های فیلسوفانه‌ای پیدا کرده بودند. او نویسنده ۲۱ اثر بلند، مقالات مجله‌های بسیار و مقدمات کتاب‌های متعددی می‌باشد. همه آثار آبی به جز اولین رمانش، تا اواخر قرن بیستم، مرتب‌آیینه چاپ بوده است و همین مشهوریت دائمی وی را موجب گردیده است. نوشته‌های او حس خواننده را برای حمایت از محیط زیست در سراسر امریکا برانگیخت.

پدر آبی کشاورز و مادرش آموزگار بود. او در مزرعه کوچکی در کوه‌های آبالاچ در پنسیلوانیا بزرگ شد. در سن ۱۸ سالگی به خدمت ارتش درآمد و سپس در سال ۱۹۴۶، به غرب رفت و عاشق طبیعت گسترشده آریزونا، نیومکزیکو و اتاه گردید. او فلسفه و زبان انگلیسی را در دانشگاه‌های نیو مکزیکو و ادینبورگ فراگرفت و با درجه فوق‌لیسانس فارغ‌التحصیل شده و کار نویسنده‌ی را دنبال کرد. اولین رمانش موفقیت چندانی نیافت، اما در سال ۱۹۶۲، کتاب دومش با نام کابوی شجاع (۱۹۸۵) را نوشت که از روی آن فیلمی با عنوان تهایان شجاع هستند ساخته شد. از سال ۱۹۵۶ تا ۱۹۷۱، برای حفظ موقعیت خودش و لذت بردن از طبیعت آرام، برای موسسه جنگل‌ها و موسسه پارک ملی شروع به کار کرد. این تجربه‌های اولیه جزء کتاب الماس صحراء بود، کتابی که او را به موقعیت چشمگیری در زمینه جنبش‌های محیط زیست رسانید.

الماس صحراء و بیشتر آثار بعدی آبی، حمله به دولت امریکا به خاطر سیاست‌های محیط زیست به هنگام تخریب زیبایی طبیعت جنوب غرب امریکا بود. آبی در جنبش‌های محیط زیست با نام مرد جوان خشمگین شناخته شده بود، یک افراطی که ماجراجویی اش، تحقیق یافتن آنچه را نشان می داد که فردی با محافظت از طبیعت، به آن نائل می شد. در سال ۱۹۷۵، آبی کتاب

خراب کاری میمون‌های تبهکار را به چاپ رساند.

ناشر کتاب، تلاش چندانی در ترویج آن صورت نداد، اما پیرفروش ترین کتاب شد یک اثر کلاسیک افراطی که موجب انقلاب طرفداران افراطی محیط‌زیست با نام اول زمین! که سیاست‌هایشان بازتاب فلسفه زیست محیطی ابی بود گردید. ترندلهایی که گروه اول زمین! به کار می‌گرفت، از گسترش جنگل‌زدایی مناطق طبیعی که شامل خراب کاری‌های زنجیره توسعه‌دهندگان و بلدوزرها می‌شد، ممانعت می‌کرد، کارهایی که گروه، نام خراب کاری میمون‌هارا بر آنها نهاده بودند.

آثار هنری افریقا

آثار هنری در اکثر نقاط افریقا، نمودی از فعالیت‌هایی است که برای بقای زندگی، چه زندگی جسمانی و چه زندگی معنوی، صورت می‌گیرند. اکثر روستانشینانی که در قلمرو امپراتوری‌های قدیم، زندگی می‌کردند، کشاورز و یا گله‌دار بودند که در جوامعی خود مختار می‌زیستند. هر جامعه یا گروه قومی، برای خلق آثار هنری که مربوط به فعالیت‌های معنوی و غیر معنوی و همچنین نیازهای روزمره نظیر ابزار کشاورزی، سفالگری، اثاثه منزل و پوشاسک، هترمندان و صنعتگران مخصوص به خود را دارا بود، هترمندانی که در خدمت پادشاهان بودند را آهنگران، سفالگران و بافنده‌های بومی تشکیل می‌دادند که به منظور خلق آثار هنری مختص به دریار، به کار گماشته شده بودند.

«تراکوتا»‌های «دزنه»

این مجسمه‌ها متعلق به کشور «مالی» هستند و در فواصل بین قرن‌های ۱۳ تا ۱۵، ساخته می‌شدند. مدل‌های «سوار کار» و «کماندار» در بین قدیمی‌ترین مجموعه آثار موزه نگهداری می‌شوند. ما از چگونگی کاربرد آنها در قدیم اطلاعی نداریم. دلیل اصلی بقای این مجسمه، دوام سفال حرارت دیده یا «تراکوتا» است. سفال حرارت دیده، اگر چه قابل شکستن است، اما بر خلاف چوب، به مرور زمان تخریب نمی‌شود، علی‌رغم صدماتی که به این مجسمه‌ها وارد آمده است، ترکیب اصلی آنها آن قدر حفظ شده است که محتوای آن قابل تشخیص و هنر به کار رفته در آن تحسین برانگیز باشد. این مجسمه‌ها در نزدیکی «دزنه» واقع در منطقه دلتای درون ریز رودخانه «نیجر» که قلب امپراتوری «مالی» بین سده‌های ۱۳ تا ۱۶ بوده است، از زیر خاک بیرون آورده شده‌اند. شواهد باستان‌شناسی نشان می‌دهند که ۲۰۰ سال پیش از میلاد حضرت مسیح، مراکز شهری بسیار متعددی در این منطقه وجود داشته‌اند این مجسمه‌ها، نمادی از سری بازهای ملبس به لباس ویراق نظامی می‌باشند. آنها مجهر به تیران (وسیله‌ای که تیرهای از تیرهای اول قرار می‌دهند). در پشت کمرشان می‌باشند و چاقوهایی نیز با بندهای چرمی به بازوی‌های چپ‌شان بسته شده است. گردن اسب نیز به لگامی سنتی و تزئینی مجهر گردیده است.